

ALLAH İLE OLAN YALNIZ DEĞİLDİR

SELİM GÜNDÜZALP

Yol hiç bitmesin isteriz ama biter. Dünya yolculuğu mezarda biter. Aslında orada da bitmez ya, ötesi var. Biri biter, biri başlar. Yolculuğun hakkını vermeli, tadını çıkarmalı insan. Yolun hakkı ise, Yaratanın istediği şekilde yaşamaktır hayatı. Elde imkân ve fırsat varken, yaşadığına aldanmamak, yolculuğunun çok süreceği zannına kapılmamaktır.

Baharın, akasyaların kokusunu, dalların, çiçeklerin çağrısını duymak... Kuşlar dallarda kıpır kıpır şimdi. Dallar, rüzgârın elinde zikirdedir şimdi. Kalbim sonsuz bir denizde yüzer gibi. Korkusuz ama huzursuz değil.

Kulağıma eğilmiş fısıldıyor Bediüzzaman: “Evet, baharımızda yeryüzünü bir mahşer eden, yüz bin haşir numunelerini icâd eden Kadîr-i Mutlak’a, Cennetin icâdı nasıl ağır olabilir?” (Sözler, s.72)

Bak ne söylüyor Mevlânâ da; “Dalların el çırpışını görmüyorsun değil mi? Buna can kulağı gerek... Ten kulağıyla duyulmaz ki.” Ve bizi diriliğe, canlılığa çağırıyor; “Bin bahar görse, taş yeşermez” diyor.

Ne çok bakan var, oysa gören gözler öyle az ki. Ne çok kulakları olan var; oysa gerçekten duyan öyle az ki.

Bir atın düşen nalından, koca bir ordunun bozguna uğrayışına kadar uzanan zincirleme olayları bir düşünün hele. Bir kerecik olsun, Allah namına kâinata bakmayanın ve dünyadaki değişimlere, inceliklere şahit olmayanın hâli ötede yamandır. Hesabı kolay değildir.

Kalbinin Allah sevgisiyle taşıdığı bir gün ve sana senden daha yakın bir Rabbinin olduğunu hissettiğin bir an geldi mi kaçırma o fırsatı. Alnını toprağın bağına bas. Bir secde et Rabbine. Sonsuz huzuru işte orada duy. Kalpten bir isteyişle, derinden bir titreyişle secdeye git. Baharı, dışarıda değil içinde hisset... Bırak artık şu mızıldanmayı; “Bunca yıl yapamadım, edemedim” nazlanıp sızlanmalarını bırak. Mazeretleri koy bir kenara, eğil bir kerecik. Secde et Rabbin için, Bahara dönsün için...

Nice perişan, nice pişmanlık dolu yıllar, bir secdede çözülsün. Şeytanın kaçınıp yapamadığı bir emri, bir ibadeti sen yapıyorsun, dikkat et. Kıymetini bil. Allah için eğilmek, secdeye varmak ve öylece kalmak.

Hıçkırığa hıçkırığa ağlamak: “Ben ne yaptım. Bir ömrü nerelerde heder ettim yâ Rabbi. Sana gelen yollarımı kesmiş,

oyalamış onca lüzumsuz şey. Affet Allah'ım, affet."

Sesine ses, ruhuna yeni bir nefes mi katmak istiyorsun? Düş toprağa bir tane gibi, kır dizlerini, sağına soluna

bakınmadan. Arif Nihat Asya gibi; "Kulun olarak doğmasaydım, gelir fahri kulun olurum Allah'ım," diyerek diz çök ve eğil. Toprağa, anne toprağa eğil. Başka bir gaye için değil, Allah rızası için eğil.

Secdelerin de dili vardır. Kalbin kulağıyla dinlersen eğer: "Nerde kaldın evlât, ölünce mi gelecektin bağrıma, o kadar geç mi? Vefalı ol düş yanıma. Buradan seslen Rabbime. Benim üstümden, tam da işte buradan..."

Hiçbir şey geçmiş, yitirilmiş değildir aslında, yeter ki insan yeniden başlayabilme cesaretini gösterebilsin. Şeytanın ve nefsin esiri olduğunu fark edebilsin yeter ki. Bu anlı şanlı savaşın adı; cihaddır. Hem de her savaştan büyük ve çetindir bu savaş. Çünkü kendi kendine karşı mücadelesi zordur insanın. Ama başaracak kadar donanımlıdır. Yalnız değildir. Allah ile olan yalnız değildir.

Kösteği kadar desteği de vardır. Geçmiş de gelecek de işte bu âna bağlıdır. Bu ânı kullanmamıza bağlıdır. Allah ile olanı kim yıkabilir? Allah ile olmak isteyen kim bozabilir? Cevabı bizdedir. Engeller var elbette önümüzde. Engeller takılmak için değil, aşılmak içindir.

Düz bir koşu değildir hayat. Elbette engelleri, inişleri çıkışları da olacaktır. Haydi, bir ezanla, bir namazla dirilişe. Haydi... Düşmeden, ölmeden önce girelim o yatağa, başımızı secdeyle uzatalım toprağa. Haydi... Besmeleyle çık yola. Haydi uğurlar ola. Haydi secdeye. Haydi, özgürlüğe kavuşmaya.

İnsanın içinde nice uçurumlar vardır. Hem de ölçülemez derinliktedir bunlar, Allah'tan başka kim çıkarabilir oraya düşeni? Bir düşünüş, bir de yükseliş korkusu var içimizde. Uzatılan elleri görmeliyiz. Öyle bir el tut ki, o da seni tutsun hiç bırakmasın.

Kendimize, var oluş sebebimize bakıp, Hz. Peygamberimize (asm) salât-ü selâm getirerek doğrulmalıyız düştüğümüz yerden. Silmeliyiz ellerimizdeki kirleri, kalbimizdeki günahları. Silmeliyiz, temizlemeliyiz tövbeyle.

Tövbe sularıyla yıkanmalıyız.

Sınanmak için varız yeryüzünde. Zor sorular ise Yaratan'a sığınmak için. Acz içindeysen korkma, yardımına, imdadına yetişecek biri var demektir. O seni bilir ve asla unutmaz: "Şüphesiz ki, yerde ve gökte, Allah'a (cc) hiçbir şey gizli kalmaz." (Âl-i İmran Suresi, 5)

Ey vaat ettiği zaman vaadini yerine getiren ve tehdit ettiği zaman affedip cezalandırmaktan vazgeçen Allah'ım!.. Çoktur, büyüktür günahım. Hata ve günahlarımı, o sonsuz geniş olan rahmetinin içine al ve affet Allah'ım. Sen, rahmeti geniş ve bağışlaması çok bol olansın.

Es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ Rasûlallah...